

□ MIKÄ on hölmöilyn huippu?

Tällaisen kysymyksen ajattelinkin ensin esittää, mutta ei taida kannattaa. Paras vastata itse ja heti.

□ □ □

□ **PERJANTAIAMU**, elokuun 16 s, alkoi jälleen kerran Oulu-radion lähetyksellä. Ymmärrettävistä syistä lähetys oli kytketty V.A.Koskenniemen, jonka muusat Terho Sakin ikuistamina vielä viimeisen kerran heräilivät uuteen päivään säädylisesti verhoituina.

Hannu Tarvas oli saanut studioon haastateltavakseen fil.lis. ja yliopistonopettaja **Tuomo Jämsän**, Kaltion päätoimittajan.

Vuoropuhelu, jossa tietenkin puhui enimmäkseen Jämsä, onnistui erinomaisesti, kiitos Jämsän tietojen, tasapuolisuuden ja rauhallisuuden. Kaikki haastatteijathan eivät nykyisin anna haastateltujen puhua rauhaa, eivät aina edes puhua.

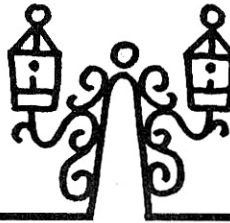
□ □ □

□ **MUTTA**... se Oulu-radion aamuinen soittelu. Aamuna soi radiosta kaikin mokomin aivan hyvää musiikkia, hyviä joskaan ei ehkä teknillisesti parhaita nauhoja, hyviä soittajia ja laulajia, jopa oululaisia.

Ja osin oululaisia olivat myös valitut kappaleet, "Täällä selkiällä merellä" esimerkiksi. Ensi kertaa tosin kuulin, että kappaleen nimi on Oululainen. Olisi hauska kuulla,

Oulu-lehti 22.8.1985

Panu Hölmöilyn huippu

□ □ □

mistä lähtien. Oulu-seuran julkaisemassa (Pohjoisen) Oulussa laulettua, 1983, se on vielä Oulun laiva Välimeressä. Jos lie sekään alkuperäinen nimi!

Koskenniemen Oulu-radion musiikki ja laulu eivät liittyneet ei tipan tippaa. En sitä tosin odottanutkaan, mutta moni odotti, moni sellainenkin, joka minun tavoin on alusta alkaen tympääntynyt Oulu-radioon, ei suinkaan toimittajiin tai heidän tekemisiinsä, jotka usein ovat aivan mukavaa kuultavaa, mitä nyt joskus olen kuunnellut, iltavirkku ja aamuntorkku kun olen. Olemme tympääntyneet musiikin valintaan.

VAK, sen päivän "sankari", kuuluu Suomen eniten sävellettyihin runoilijoihin. Sen takia monet pessimistitkin odottivat, että Oulu-radio kerran tekisi poikkeuksen, kokoaisi Koskenniemestä sanojensa ja säveltensä puolesta yhteneväisen esityksen.

Kattia kanssa. Ei yhtä ainoata VAK:n runoihin sävellettyä laulua.

□ □ □

□ **ONHAN** markinat! Ihmettelin tätä jo silloin alkuaikoi-

na, mutta minua valistettiin tiedolla, että on kaksi toimitusta, se aamun sanallinen toimittaja ja sitten "musiikkitoimitus". Laitan tietien tahtoen sitaatteihin, mokoman. Jälkimmäisellä ei ole mitään tekemistä edellisen lähetyksen ja tekstinvalinnan kanssa.

Toimittakoon toimittaja mitä toimittaa, ne soittavat, oman halunsa ja makunsa (maku?) mukaan tai joidenkin mene tiedä kavereiden toivomusten mukaan, että annapa, kundi, kuuluva huomenaamalla se rällällää, ois kiva fiilis mennä dingoten duuniin.

Ja saamasia pitää.

Tällä kerralla ei siis mennyt rällätykseksi, mutta on vaikea käsittää, että koko kesän tiedossa olleeseen juhlapäivään ei voitu hankkia ohjelmaan liitettävää musiikkia.

Olen myös kuullut, että koko Yleisradiossa ei ole nin suurta päällikköä, joka tähän asiaan voisi vaikuttaa, Oulusta puhumattakaan. Ei käy, demokraattiasa.

Monet jättävät aamuradion sillisalaatin kuuntelematta, koska eivät halua ärsyyntyä juuri töihin lähtiessään. Eivätkä he suinkaan kaikki ole vanhoja "kalkkiksia".

□ **"MUUSIA"** sitten Ainolassa paljastettaessa oli leppöisen juhla tunnelma. Jakaus oli suorassa ja pysyikin, kun ei edes tuullut. Mutta voi hyvä tavaton kuinka ihmisiä ihmetytti kun hyvin soitettulla hyvällä musiikillaan paljastajia ilahduttanut yhtye oli pukeutunut kuin harjoitustilaisuuteen, yhtä monta tyyliä kuin miestäkin. Minusta tuntuu, että jokin viesti ei nyt vain ollut mennyt perille.

Vinkki ohjelman järjestäjille: mitää ei saa jättää sattuman varaan. Käy kuin 100-vuotisjuhlan valokuvauksen: kukaan ei tullut ottamaan kuvaa aulaa myöten täyden juhlasalin yleisöstä. Lehtiä varten se ei ollut tarpeellinen, mutta — museota varten.

Tuli tässä mieleen, että joskus tyyliä pettää äskeistäänkin pahemmin. Olisikohan suu pysynyt supussa, kun erään Lapin lääninkirjailija ilmestyi Heta Rahkon korkeassa iässä olevan kanslianeuvoksen **sovitulesyntymäpäivä**vastaanotolle Kaupungin I luokan ravitsemusliikkeeseen jonkinvärisessä T-paidassa ja pikkupöksyissä!

Syntyneekö nykyisin patsaita liian usein, uutiskynnys ainakin on joskus yllättävä korkea. Valtakunnallinen US, jota Koskenniemi avusti yli 40 vuotta (ja sitä ennen "Suometarta") ei julkaisut edes patsaan kuvaa. Niin muuttuu maailma, veikkoseni...